

AGDENES MENIGHETSBLAD

Nr 1 - 2020

Nr 1 2020
52. årgang

Redaktører:

Helga Hugdal Ødum
Leif Veland

Redaksjonskomite:

Helga Hugdal Ødum
Tlf. 926 27 243

Epost: helgahugdal@hotmail.com

Leif Veland

Tlf. 990 02 919

Epost: leifveland@gmail.com

Tormod Selmer Nergaard

Tlf. 906 68 118

Jon Ola Lien

Tlf. 906 83 602

Epost: jonola@pro-media.no

Lars Sperre

Tlf. 995 99 765

Epost: ls776@kirken.no

Kasserer: Jon Ola Lien

Bankgiro nr: 4270.30.16671

Foto forside:

Helga Hugdal Ødum.

Under visent, gammelt gras sto de der og blomstra midt i mars.
Blåveis som håpshilsen - om vår og lysere tider... etterhvert.

Neste nr av bladet
er planlagt utgitt 17. juni.
(Planer kan endres.)

Frist for stoff:

1. juni

Layout:

Leif Veland

Trykk:

Orkla Grafiske AS
7300 Orkanger
Tlf. 72 48 23 20

Epost: firmapost@orklagrafiske.no

Det er ikkje enkelt å laga menighetsblad no om dagen. Det mykje omtala koronaviruset fører til store endringar i folk sine liv. For kyrkja og aktivitetane i kyrkjeleg regi vert òg kvardagen snudd på hovudet. I dugnaden med å avgrensa smitten er alle gudstenester fram til 17. mai avlyste, og me veit ikkje enno om det stoppar der. Konfirmasjonane er så langt utsette til hausten.

Eit blad har ei deadline, ein tidsfrist, som me må ta omsyn til. Bladet skal ut ein bestemt dato og til trykking før det. Men når det som er ny og fersk informasjon i dag, er avleggs og gamal informasjon i morgon, håpar eg på forståing for at nyheiter her kan verta utdaterte. Dette gjeld i første rekkje arrangement som er planlagde. Me prøver så godt det let seg gjera å vera oppdatert så lenge me kan, men ber om at folk sjekkar informasjonen med andre kjelder. Undersøk gjerne siste nytt på Facebook-sida til Agdenes menighet eller heimesida til Orkland kirkelige fellesråd.

Elles var det ikkje sjølvsagt at Agdenes menighetsblad skulle koma ut. Menighetsblada i Orkdal, Meldal og Snillfjord har gått saman til eitt blad, og hadde eit ynskje om at me her ute skulle verta ein del av det. Men nokså tidleg i prosessen gjorde menighetsrådet vedtak om at Agdenes menighetsblad måtte halda fram som før. Dette er eit offensivt og godt vedtak, men skal me lukkast, må økonomien gå i balanse. Det har stort sett vore gåver som held bladet oppe. Dei siste åra har me tært litt på oppsparte midlar, men dei har no teke slutt. Me ser òg på om me kan auka annonseinntektene.

Bladet kjem ut ei veke tidlegare enn planlagt. Grunnen er at Fasteaksjonen var planlagt til 31. mars, og me såg det som viktig å få ut informasjon om aksjonen før konfirmantane banka på dørene hjå folk. På grunn av den spesielle situasjonen me no er i, vert det ingen dør til dør-aksjon. No må innsamlinga skje digitalt. Eg håpar at menighetsbladet kan vera med på å få ut informasjonen som skal til, slik at dei som vil støtta aksjonen, får høve til det.

Ta vare på kvarandre.

Påskeandakt

Biskop i Nidaros, Herborg Finnset

Å male påskeegg er en fin ting å gjøre i tida inn mot påske. Hos meg bringer de fram barndomsminner: I ukene før påske ble vi «innkalt» på kjøkkenet når det skulle bakes. Så strevde vi med å blåse ut innholdet i egget, slik at det skjøre, hvite egget kunne brukes i en ny sammenheng. Egget ble til noe *mer* enn seg selv: Det skrøpelige, hvite eggeskallet ble fylt av liv og farger. Det var fint å henge opp de ferdigmalte eggene til pynt. Nøkternt sett var nok ikke alle like fine, men alle ble med. De lyste av farger og skaperglede, laget med stor innsats og strev.

Påskens fortellinger er ei vandring i det store dramaet om Jesus, Menneskesønnen, og om Guds kjærlighets vei med sin verden. Vi har Palmesøndags forventninger, fellesskap og svik på Skjærtorsdag, Langfredags lidelseshistorie, Påskeaftens stillhet og Påskedagens oppstandelsesglede. Vi finner denne mektige fortellingen i alle fire evangeliene, med ulikt fokus og persongalleri. I påskefortellingen møter Guds uendelige kjærlighet oss. Fylt av gåter og dyp vi ikke kan se til bunns i – bare ane. Uansett hvor du er, kan du ta med deg denne fortellingen, og leve med den i påskeuka. Den er et stykke stor litteratur, vel verd å kjenne til, men den er mer enn det: Den angår oss. Det er en sammenheng mellom den og våre liv.

Å male påskeegg kan kanskje virke barnslig, men det er et meningsfylt symbol for oss alle. Vi trenger symboler: Egget er et symbol på oppstandelsen. Først et symbol på Jesus som stod opp fra graven den første påskemorgen. Påskeegget handler også om oss: Da Jesus vant over døden, gjorde han ikke for sin egen del, men for oss – for alle mennesker, og hele Guds skapning. Livets, kjærlighetens og håpets krefter er alltid mellom oss, her i vår sårede verden, slik som den er. Vi kan få stille våre liv, hvordan de nå enn er, inn i lyset fra Jesu kjærlighet, og bli tatt imot og høre til.

Jesus gir oss håpet: Slik som det tynne eggeskallet blir til noe annet og *mer*, kan vi også tenke om oss selv. Gjennomlyst av oppstandelses-håpet kan vi få være del i det som er større enn oss. Påskeegget er et håpstejn for oss, et symbol på *håpet*: Jesus er

Foto: Magne Vik Bjørkøy

her, mellom oss, akkurat slik vi har det. Denne salmen av Svein Ellingsen beskriver så fint hva påsken betyr for oss:

*Døden må vike for Gudsrikets krefter!
Du som var død, er vår Herre i dag!
Kristus, du lever og står ved vår side
her hvor vi rammes av jordlivets slag.*

*Selv om vi føler oss svake i verden,
bærer vi i oss et grunnfestet håp:
Livets oppstandelse påskedagsmorgen,
underet skjedde på ny i vår dåp.*

*Livet og døden, ja, alt er forvandlet!
Dåps-vannet gjenspeiler regnbuens pakt.
Troen er gitt oss: Guds rike skal seire!
Mørket som binder oss, mister sin makt.*

*Løftet står fast når vår fremtid er truet:
Ingen skal rive oss ut av Guds hånd!
Engang skal Gud få sin skapning tilbake.
Verden blir frigjort fra fiendens bånd.*

*Døden må vike for Gudsrikets krefter!
Livet er gjemt i et jorddekket frø.
Se, i oppstandelsens lys skal vi leve.
Se, i oppstandelsens lys skal vi dø.*

Velsignet påske !

Herborg Finnset
biskop i Nidaros

I misjonærenes fotspor

Tekst: Marit Jonassen Valset

Foto: Ove Valset og Marit Jonassen Valset

I barneårene fremkalte ordet misjonær bildet av en godt voksen dame med grått hår, permanentkrøller og kjole, som viste lysbilder fra Madagaskar på søndagsskolen. Det var eksotisk, spennende og litt ubegripelig hva en misjonær egentlig jobbet med. Var det andakt hele tiden? Etterhvert fikk jeg et mer nyansert bilde av hva dette dreide seg om, men jeg har alltid vært nysgjerrig på hva denne jobben går ut på. Endelig – i mitt sekstiende år fikk jeg en fantastisk mulighet til å bli opplyst. Sammen med min mann Ove fikk jeg anledning til å besøke Rannveig og Atle Ølstørn på misjonsmarken i Peru og Bolivia. Rannveig og Atle har jobbet som misjonærer i flere land i Sør-Amerika siden 1982 (til og fra), og har utrettet mye gjennom mange år. Høsten 2019 fikk vi møte dem like før de var ferdig med sitt siste oppdrag, og fikk besøke noen av de prosjektene de har vært med på å starte. Etter en lang flyreise møtte vi dem i byen Sucre, hovedstaden i Bolivia. Atle tok oss med fra flyplassen til et senter de har vært med å bygge opp for noen år siden.

Kurs for søndagsskolelærere.

Denne helgen holdt Rannveig et kurs for søndagsskolelærere. I tillegg til det religiøse innholdet har undervisningen fokus på familieforhold, vold i familier og konfliktløsning uten bruk av vold. Mange av søndagsskolelærerne er unge jenter, og dette temaet er svært viktig. Familievold er fortsatt

Atle preker i en liten menighet i Sucre.

et stort problem i Bolivia. Det er ikke uvanlig at kvinner blir drept av sine ektemenn.

Mens Rannveig holder kurs, forbereder Atle kveldens preken som skal holdes i en liten menighet i sentrum. Vi skal få være med på gudstjenesten. Siden Rannveig har bursdag, må hun komme frem mens menigheten synger bursdagsang - før Atle slipper til på talerstolen. Prekenen blir holdt på spansk, så vi forstår ikke så mye av den, men det er veldig god stemning og mye sang.

Samme kveld fikk vi også besøke et mødre hjem for unge mødre utsatt for vold/voldtekt. Dette drives av en lokal menighet med støtte bl.a. fra Norge. En husmor bor fast i huset og er til hjelp og støtte for de unge jentene. De får opplæring i barnestell og husstell, og også hjelp til utdanning. Det var gripende å høre den enes historie, og hvor takknemlig hun var for den hjelpen hun fikk. Det hadde reddet hennes liv.

I løpet av uken skal vi besøke to små landsbyer der Rannveig og Atle har arbeidet tidligere. Det er lange avstander, mange smale svingete veier opp og ned fjellside og endeløse høyfjellsletter. Fjellene er fargerike, og på slettene beiter lama og alpakka, så for

oss besøkende er det en fantastisk reise. For de som skal utføre en jobb her, er avstandene krevende. Det har vært mange lange turer til fots for å nå de mest grise-grendte bygdene. Hand i hand med menighetsarbeid går bygdeutviklingsprogram. I samarbeid med aktuelle land får misjonen

Atle, Rannveig og husmora på internettet.

Ove og Atle sammen med to fra kirka i Tinguipaya.

Atle (og Ove) på gårdsbesøk i Acasio.

oppdrag der det trengs mest. De bidrar blant annet med vann til bygdene rundt landsbyer, bygger opp helsesenter, skoler og boenheter for misjonærene. Når prosjektene er ferdig etter noen års arbeid, overføres det som hører til menighetsarbeid, til den lokale menigheten, mens staten overtar skoler og helsesenter. I landsbyene

Tinguipaya og Acasio er bygningsmassen benyttet til internat for skoleelever som har for lang reisevei til skolen. Internatene drives av menigheten og har en «husmor» som bor på stedet. Sett med norske øyne er det spartansk standard, men for de elevene som får bo på internat, sikrer det skolegang og gode måltider i løpet av uken.

Internat for skoleelever.

Etter et par uker på egenhånd i Bolivia og Peru ender reisen hos Rannveig og Atle i deres nåværende bolig i Arequipa i Peru. Rannveig jobber i et familieprosjekt der de holder kurs for lærere og foreldre i forhold til familievold, overgrep og konfliktløsning. Det er her i byene Arequipa og Juliaca hun har sitt hovedvirke. Atle er lærer på teologiske seminar i tillegg til at han har oppfølging av pastorer i lokale menigheter i Bolivia. Det har vært en oppklarende og lærerik reise, og jeg har stor respekt for det arbeidet familien Ølstørn har lagt ned i Sør-Amerika. Det har til tider vært svært kummerlige forhold, det har vært mil etter mil til fots for å komme frem til grisgrendte strøk, og lange arbeidsdager med mye reising. De har fulgt sitt kall gjennom 35 år. For en utenforstående kan det se ut som et stort offer, men selv sier de begge at det har vært givende år og en jobb de har trivdes godt i. Turen til Peru skulle være deres siste reise ut, men Atle har ikke helt sluppet taket enda. Han fortsetter litt til.

Vår varmeste takk til Rannveig og Atle for en enestående opplevelse.

Marit og Ove

Atle Ølstørn var prest i Agdenes fra 2014 til 2017.

Vi kjørte opp og ned utallige fjellsider.

Kirka må være nær folket

En samtale med leder i menighetsrådet, Lars Birger Aadland.

Tekst: Leif Veland

2019 var et valgår. Hos oss ble det valgt representanter til kommunestyret i den nyopprettede Orkland kommune, men samtidig ble det også avholdt et kirkevalg. Begge valgene var viktige, og begge valgene påvirket kirka i vårt område.

Det nye menighetsrådet konstituerte seg før jul, og Lars Birger Aadland ble valgt til ny leder. Menighetsbladet har tatt en prat med den nye lederen. Vi vil gjerne vite mer om den nye organiseringen og også høre om hans visjoner for menigheten han skal være med på å lede.

– Du har jo vært med i menighetsrådet før, men da i en rolle som prest. Kan du si noe om de erfaringene du tar med deg inn i den nye rollen? For det er en annen rolle du nå går inn i?

– Ja, jeg er nokså klar på at jeg ikke er presten lenger. Jeg har vært med i menighetsrådet i rundt 25 år, og – som du sa – da som prest. Men mine erfaringer er at menighetsrådets oppgaver er de samme uavhengig av hva slags rolle man har. Som leder er jeg nå opptatt av hvordan vi som råd skal jobbe sammen mot mål, og løse oppgavene som ligger foran oss. Og jeg tror ikke det skal by på problemer at jeg blander denne nye rollen med den jeg hadde før. Det handler jo også om lojalitet.

Så er det slik at tidligere erfaringer kan være greit å ta med seg. Det er ikke slik at en trenger å finne opp hjulet på nytt hver gang. Er det ting som fungerer godt, kan man jo videreføre det. Hva slags rolle en enn har, er det viktig å samle på erfaring.

– Din lange fartstid innenfor systemet, kan det komme til nytte?

Det tror jeg. Jeg kan saksbehandlingen og hvorledes ting

fungerer. Kirka er på en måte administrert gjennom to kanaler: En gjennom menighetsrådene og den andre gjennom prest og biskop. Det er veldig greit å ha litt oversikt over de to forskjellige linjene.

– Kan du fortelle litt om de forandringene som har skjedd innafør kirka etter at vi ble en del av Orkland kommune?

– Menighetsrådet får en litt annen oppgave enn tidligere. Arbeidsgiveransvar for ansatte, ansvar for vedlikehold og drift av kirkene er nå en oppgave for Orkland fellesråd hvor Agdenes menighet har en av åtte representanter. Saker innenfor disse feltene, må menighetsrådet nå spille inn til Orkland fellesråd. Et eksempel: På neste møte i menighetsrådet vil jeg komme med forslag om at Agdenes kirke må males. Vi må da søke økonomisk støtte og aksept fra Orkland fellesråd til maling, og også til leie av stillas. Når vi har fått godkjenning på det, får vi ta dugnad på arbeidet.

Oppgavene for menighetsrådet blir å drive den utadretta virksomheten i møte med folket i Agdenes.

Vi skal ha fokus på samling om gudstjenestefeiring, arbeide for barn, unge og eldre. Her er dåpsopplæring og konfirmasjon viktige faktorer. Diakoni er en av de viktige oppgavene, likeså kirkemusikalsk aktivitet. Å drive menighetsblad er også en viktig oppgave. Bladet opplyser og binder sammen. Rådet skal støtte opp om prestens arbeid i menigheten.

– Kan vi få høre om dine visjoner for menigheten og arbeidet i menighetsrådet?

– Biskopen kom med utfordringer i sitt foredrag til oss, og menighetsrådet vil arbeide videre med disse. Biskop Herborg kom med

Foto: Helga Hugdal Ødum

en klar oppfordring til medansvar i gudstjenesten og arbeidet rundt denne. Gudstjenesten er menighetens viktigste samling. Hun ga i sitt visitasforedrag en utfordring til gudstjenestesamtale: "Denne samtalen må handle om både gudstjenestens innhold, form og målgruppe. Hvilke dager er de viktige og hvem kan være gode samtalepartnere?" spør hun. Og hun understreker at det handler om å utvide eierskapet til gudstjenesten.

Hun påpeker at kirken må være i folks liv. En møteplass der folk føler at de blir møtt, og at de er viktige. Så for meg er det en slik generell visjon at vi må være nær folket, og være slik at folk føler seg hjemme i kirka. At de blir møtt som den de er.

– Og i det daglige arbeidet, hvordan skal vi få dette til?

I praksis vil det være gjennom de tilbudene vi gir: Gudstjenestetilbud av varierende art, samlinger for barn og ungdom, kultur- og musikkarrangementer. Her mener jeg at vi som menighetsråd må være kreative og se hva vi kan få til. Vi kan tenke litt offensivt og prøve oss fram. Vi må tørre å gå nye veier, så får vi se om vi lykkes. Vi må samarbeide med artister og kunstnere, gjøre ting sammen med dem. «Alt vi kan tenne alterlys i kirken for, ønsker jeg velkommen,» sa biskop Tor Singsaas. Jeg er enig.

Vi skal være åpne og rause, men aldri gå på akkord med det som er kirkens budskap.

Årets konfirmanter i Agdenes menighet

Leah-Mari Nilsen

Lensvik kirke

Interesser:
Turn og venner

Bjørn Joakim Tangvik

Lensvik kirke

Interesser:
Håndball og venner

Sigve S. Nergaard

Ingdalen kirke

Interesser:
Håndball og skyting

Sander Landrø Vognild

Lensvik kirke

Interesser:
Håndball og fotball

Jøran Landrø

Lensvik kirke

Interesser:
Fotball

Tuva Ovesen Selnes

Agdenes kirke

Interesser:
Håndball

Hannah Maas Walseth

Lensvik kirke

Interesser:
Håndball

Maria Selbæk Hellem

Lensvik kirke

Interesser:
Håndball

Emil Brønstad Landrø

Lensvik kirke

Interesser:
Fotball, håndball og dyr

Jørgen Brevik

Agdenes kirke

Interesser:
Netflix og gaming

Ola Solem

Lensvik kirke

Interesser:
Fotball

Ingunn Kvaale Sletvold

Ingdalen kirke

Interesser:
Fotball og venner

Stina Sterten Berg

Lensvik kirke

Interesser:
Fotball og håndball

Nils Fredrik Landrø

Lensvik kirke

Interesser:
Fotball

Thomas Feragen-Tøndel

Ingdalen kirke

Interesser:
Motorsport

Freya Sofie Nordgård

Agdenes kirke

Interesser:
Musikk og turn

Alle foto: Leif Veland

Cecilie Røsvik Singstad

Lensvik kirke

Interesser:
Fotball

Biskopene i Den norske kirke har bestemt at alle konfirmasjoner må flyttes til høsten.

Dette betyr at det ikke blir noen konfirmasjon i Ingdalen, Lensvik og Agdenes kirke i mai, men etter sommerferien og ny skolestart.

I praksis vil det si at konfirmasjonene flyttes til to lørdager i september.

Etter at det ble storkommune...

Vi har tatt en liten prat med fire som har sitt daglige arbeid i vårt område, altså innenfor gamle Agdenes kommune. Og hovedspørsmålet er selvfølgelig: **Merker du at det ble en forandring etter at vi ble Orkland kommune den 1.januar 2020?** I noen tilfeller ble det plass til litt andre spørsmål, også. Og disse "Fire på gata"-glimta gjør ikke krav på å være dekkende eller representative for eventuelle forandringer etter at vi ble en del av Orkland kommune. De er bare små glimt.

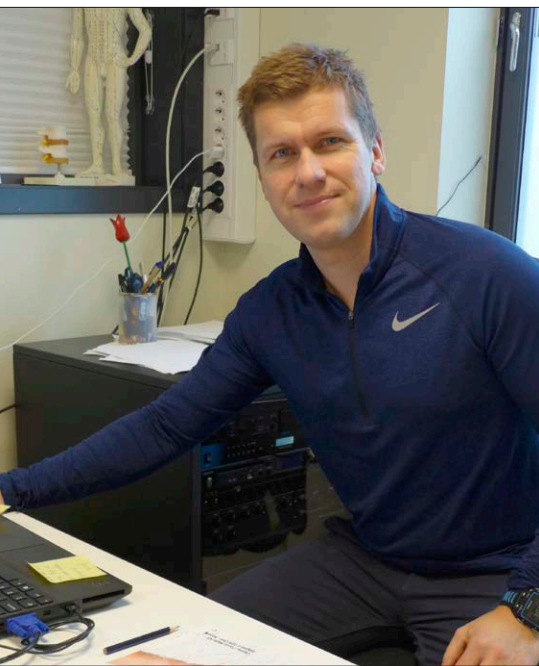
Tekst og foto: Helga Hugdal Ødum

Bård Røstad (43), fysioterapeut i Lensvik, bor i Trondheim; selvstendig næringsdrivende med kommunal driftsavtale.

- Ja, det ble en forandring etter 1.januar. Jeg har ikke lenger noe kommunalt ansvar.

Jeg har ingen stilling knyttet opp mot for eksempel sykehjem og skole, men for 90 prosent av pasientene vil det i praksis ikke utgjøre noen forskjell.

Personlig mener jeg at vi fortsatt bør ha kommunal fysioterapeut i gamle Agdenes kommune, spesielt

Bård Røstad

med tanke på sykehjemmet.

- Men kan du få oppdrag fra Orkland?

-Ja, det som har skjedd hittil, er at Orkland kanskje ikke har mulighet til å sende ut en fysioterapeut fra Fannrem. Da leier de inn meg ved behov - i alle fall nå i en overgangsperiode. Men vi er selvfølgelig i startfasen, så ingen har vel helt oversikt over hvordan alt blir. "Det

er ikke **landa** ennå", som de sier. Men det er viktig at det ikke blir for rigid. Ellers kan jeg nevne at jeg virkelig har stått på for at vi ikke skal **miste** tjenester her i gamle Agdenes.

- Trives du her i Lensvika?

- Ja, jeg trives godt her, også med kollegene. Det enkleste for meg personlig hadde jo vært å ta med bedriften og flytte alt til Orkanger. Men jeg skal ikke det, sier Bård Røstad til slutt.

Bjørg Helen Brevik (56) er daglig leder ved COOP i Vassbygda/Mølnbukt. Er også bosatt i Ytre Agdenes.

- Om det ble noen forandringer etter at vi gikk inn i storkommunen? Det eneste vi merka her, var at kundene som hadde Agdenes kommunes bedriftskort, måtte få nye nummer. Nå legges de inn på Orkland kommune. Dette gjelder skole, barnehage og SFO her i bygda.

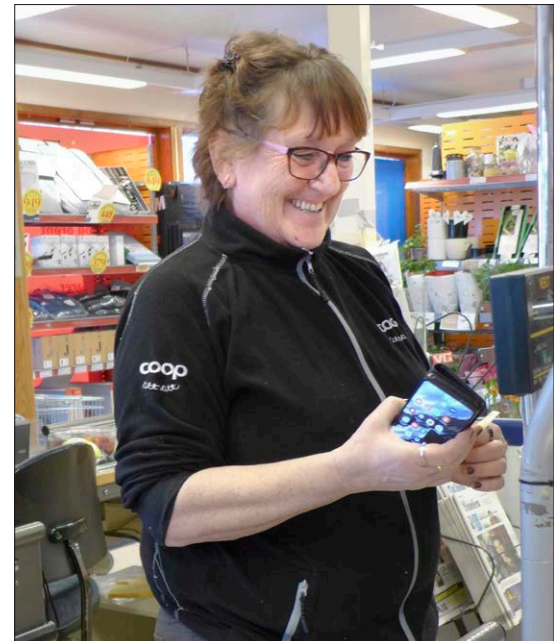
Ellers har vi ikke merka noen forandringer. Folk kommer ikke kjørende fra Orkanger for å handle her bare fordi butikken ligger i samme kommune! Butikker er det alle steder.

- Har du bodd i "Ytre" hele livet?

- Ja, bortsett fra skolegang. Jeg gikk Trøndertun Folkehøgskole på Melhus, Heimdal videregående (husstell) og Frøya videregående (helse- og sosialfag). Drømmen var opprinnelig å bli apotektekniker, men sånn ble det ikke.

- Hvor lenge har du vært daglig leder her på COOP'en?

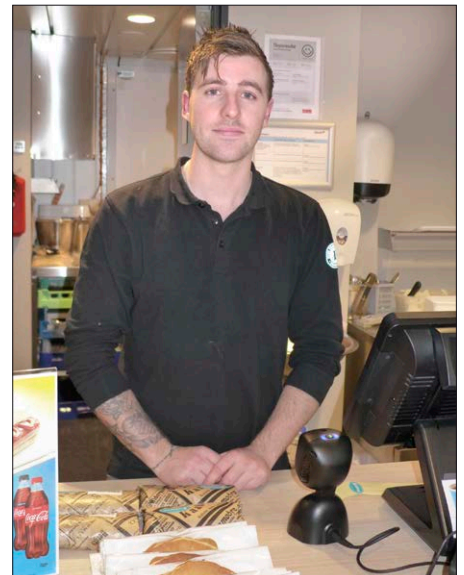
- Jeg har arbeidet her i 16 år. De siste 13-14 år har jeg vært leder, avslutter Bjørg, før hun kjører heim

Bjørg Brevik

for en pause før siste del av dagens vakt.

Vegard Handberg (25), matros og salgsmedarbeider på ferga mellom Valset og Brekstad, men vi tillater oss å plassere ham i "gamle Agdenes". Vegard bor i Vassbygda/Mølnbukt, hvor han har kjøpt hus. Han har arbeidet på ferga i 5,5 år,

Vegard Handberg

og var velvillig da vi spurte om en liten samtale og et bilde.

– Merker du at det ble en forandring etter at vi ble Orkland kommune den 1.januar 2020?

– Nei, jeg har ikke merka noe til det, nei. Ikke ennå, i alle fall.

Men når vi først har Vegard i tale, må vi jo spørre hvordan man utdanner seg til matros.

– Jeg gikk skole på Frøya, og arbeidet i to år som lærling der, hos Frøya Sjøtransport. Da arbeidet jeg på brønnbåt. Vi flytta laks fra mærene til slakteriet, og fra land og ut til mærene. Jeg tok fagprøven i Rørvik. I et års tid nå arbeider jeg innen catering/som salgsmedarbeider på ferga. Men jeg går forhåpentligvis tilbake til matrosjobben etterhvert.

Erlend Ysland (nærmer seg 51), er enhetsleder innen oppvekst, som det heter nå. Vi får sikkert lov til å bruke tittelen *rektor* for Lensvik og Agdenes, også. Erlend er både "innfødt" og heimdaling, og bor i Lensvik.

– Far var fra Lensvika, mens mor var fra Verrafjorden. All fritid ble tilbrakt i Ytre Agdenes, selv om vi bodde på Heimdal. Det var fjell

og luft – og seifiske. Min morfar, Sverre Bjørgan, var lærer ved Slettvik grendaskole og senere ved Lysheim skole. Han slutta ikke før han var 70 år, men da fikk han ikke holde på lenger. Du kan vel si at jeg på en måte følger etter i hans spor. – *Så det var rett på lærerutdanninga for din del?*

– Nei, det kan jeg ikke si. Jeg var først utdanna i Forsvaret. Senere ble det BI, bedriftsøkonomisk utdanning. Men **så** ble det lærerskole! Jeg kom flyttende hit med min familie i 1994.

– Hvilke forandringer ble det for deg da vi gikk inn i storkommune?

– Det er ingen store forandringer i det daglige. Men det vi legger merke til, er at vi er i en større organisasjon nå, og vi har et større nettverk. Men det er selvfølgelig en innkjøringsfase. Nye relasjoner skal på plass. Prosessene vil ta tid. Jeg synes det er positivt å ha flere likesinnede i staben. Det er 10 grunnskoler i den nye kommunen, og vi kan bruke hverandres kompetanse.

Vi begynte tidlig med omstillingsprosessen. Skole og barnehage begynte ett år før sammenslåinga. Men det er selvfølgelig større

avstander... Jeg kan ikke bare løpe over veien til Rådhuset lenger. Vi blir utfordra til å bruke mer digital kommunikasjon for å unngå for mye reising. Men vi enhetslederne innen oppvekst skal "holde av" torsdagene til kommunalsjefen, er det bestemt. For det er mye som skal på plass. Det er for eksempel en ny økonomisk modell for tildeling av midler. Utgangspunktet er nå at midlene skal tildeles pr.elev. Det vil utfordre oss i framtida fordi vi har synkende elevtall. Men vi **håper** at det stabiliserer seg, avslutter Ysland.

Erlend Ysland

Formiddagstreff

En torsdag i måneden blir det arrangert formiddagstreff på bedehuset i Lensvika. Ganske uformelle samlinger med mye allsang og anledning til å foreslå sin favorittsang, kaffe-pause med heimebaka rundstykker med mere, noe opplesning, årsalg, en uhytidelig quiz eller noe lignende. Og noen enkle tanker til slutt, før Marit Johanne Selbæk synger velsignelsen for oss og over oss. Da Marit Johanne og jeg ble enige om å starte med disse treffa, visste vi ikke hvordan behovet var. Men vi var enige om å forsøke med et uhytidelig arrangement på dagtid, hvor alle skulle føle seg like velkomne og "innafor", uansett tilknytning eller ikke-tilknytning til kirke eller bedehus. Og ut ifra responsen må vi visst få lov til å si

at behovet var der, og folk møter opp og synger av full hals! Vi er ofte rundt 40 personer som er sammen disse to formiddagstimmene. Januartreffet måtte flyttes en dag, så da forberedte vi oss på at denne gangen kom det sikkert ikke så mange. Men jo, da. Like mange som ellers. Og bare smil og «vi kommer igjen». Dette er ikke ment som et dekkende referat på noe vis. Men det er en ørliten rapport fra to taknemlige arrangører som stortrives sammen med dere som møter opp og som synger, ler og drikker kaffe sammen med oss.

Helga

Korona-situasjonen gjør at Formiddagstreff må avlyses inntil videre.

Alle foto: Helga Hugdal Ødum

Løpejenta

Mangler de vann på gården, er det ti år gamle Kila som ordner opp. Hvis hun ikke er ute og løper.

Av Anette Torjusen Foto: Håvard Bjelland

Hun piler over det grønne gresset. Lett i steget, barbeint og i et flagrende skjørt. Med verdens største smil.

–Jeg elsker å løpe. Jeg kan løpe hele tiden. Det gjør meg så lykkelig. Spesielt hvis venninnene mine blir med.

Så er det kanskje ikke så rart. Hun deler hjemlandet Etiopia med verdenskjente løpere som Haile Gebrselassie. Men hun løper ikke bare fordi det er gøy. Hun har nemlig mange plikter i huset, som å hente rent vann til familien.

Tungt å bære vann

10 år gamle Kila Hirpo bor i en frodig del av landsbyen Beseko, cirka fem timer sør for hovedstaden Addis Abeba i Etiopia. Midt på en grønn slette ligger huset hennes omringet av en maisåker, avokadotrær, falske banantrær og eukalyptustrær.

Huset er bygget av leire, høy og trepinner, og rommer en stue og et soverom. Det deler hun med

besteforeldre, mor, to brødre og en søster.

–Jeg elsker dyrene våre. Kuene som gir oss melk, oksene som hjelper oss i åkeren og eselet som hjelper oss å bære.

Hver dag henter hun vann både i elva og rent vann ved vannstasjonen. Vannstasjonen er en av 14 som landsbyen fikk av Kirkens Nødhjelp i fjor. Da ble det boret en 120 meter dyp brønn, og lagt 16 kilometer med rør inn til landsbyen.

–Det er tungt å bære, særlig i regntiden når det er så glatt å gå, forklarer hun.

Landsbyen fikk vann i september i 2018, men før det flyktet folk fra landsbyen blant annet på grunn av sykdommer de fikk av vannet.

Toppkarakterer i alle fag

Sammen med brødrene sine hjelper hun til på gården. Og hun har mange oppgaver.

–Jeg lager kaffe, henter vann, fjerner

ugress fra maisåkeren og gir til dyrene, vasker klær og huset.

Kila går i fjerde klasse, og hun er så glad i å gå på skolen at hun vil bli lærer. Det er nemlig en smart ung dame vi har med å gjøre. Hun får toppkarakter i alle fag.

–Skolen er viktig for at vi skal utvikle oss og få en utdanning. Jeg vil til universitetet, forklarer hun.

Matte er favorittfaget.

–Jeg vil så gjerne at andre skal skjønne hvor morsomt matte er, så jeg håper å bli lærer i blant annet matte.

Avhengig av hjelp for å hjelpe

For at Kila og andre skal få rent vann, trengs det hjelp fra mange norske frivillige. Hvert år er tusenvis av frivillige med på å samle inn penger til Kirkens Nødhjelps arbeid gjennom Fasteaksjonen.

Det er nettopp disse pengene som gjorde det mulig å levere rent og trygt vann i Etiopia. For Kila og tusener av andre mennesker har dette vært livsviktig hjelp.

Også i år skal frivillige over hele Norge være med på å samle inn penger til brønnboring, latrinebygging og andre tiltak som redder liv rundt om i verden.

Årets fasteaksjon blir digital og er viktigere enn noensinne

Verden står nå overfor en pandemi, som rammer oss alle. I Kirkens Nødhjelp er vi spesielt bekymret for de mest sårbare menneskene i verden. Koronaviruset kan få katastrofale konsekvenser for land med stor fattigdom og dårlig utbygde helsesystemer. Rent vann og god hygiene er livsviktige i denne ekstreme situasjonen, både for å forebygge videre spredning, men også for å hjelpe de som allerede er rammet. Kirkens Nødhjelp er spesielt bekymret for områder med dårlig tilgang til rent vann og dårlige sanitære forhold, for eksempel flyktningleire og slumområder. Kirkens Nødhjelp sin årlige Fasteaksjon er Norges nest største innsamlingsaksjon. I fjor samlet vi inn i 32 millioner kroner, et beløp

som gir 160.000 mennesker tilgang til rent vann. 29. - 31. mars skulle 40.000 bøssebærere ha gått fra dør til dør for å samle inn penger for å gi sårbare mennesker tilgang til rent vann og god hygiene.

For å hindre spredning også her hjemme i Norge, har vi i Kirkens Nødhjelp bestemt oss for at dør til dør i Fasteaksjonen ikke kan gjennomføres i år. Dette betyr at pengene til årets fasteaksjon ikke samles inn på vanlig måte, men via Vipps 2426, via fasteaksjonen.no og på sosiale medier, særlig Facebook.

De som ikke er på Facebook, eller ikke har Vipps osv., kan kontakte noen i familien, venner, menigheten og få hjelp til å gi.

Hvordan kan jeg gi min støtte til Fasteaksjonen?

- > **Facebook innsamlingsaksjon**
(da blir det registrert under Agdenes menighet)
- > **Vipps til 2426**
- > **SMS med kodeord VANN til 2426**
(dette trekker 200 kr fra avsender)
- > **Betalingsfunksjon på fasteaksjonen.no**

FRIVILLIG ARBEID I VÅR MENIGHET?

Spørsmålene som dukker opp

Hvem laget spør-
løpet opp til Fjølåsen
på siste sommer-
gudstjenesten?

Hvem blir med
på helsesenteret
når menigheten
arrangerer noe
for beboerne der?

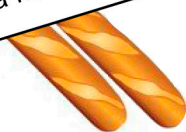

Hvem hadde med
nybakte muffins
på siste konfirmant-
samlinga?

Hvem pyntet så vakkert
i kirka på konfirmasjons-
gudstjenesten?

Hvilke besteforeldre kan
ordne i stand med pølser
til ungene på korøvinga?

Hvem trøstet lille Marius da han
plutselig ikke ville være sammen med
de andre på barnesangen?

Hvem har måkt snøen
fra kirketrappa i dag?

Hvem kan ordne med
stoler og benker på
friluftsgudstjenesten
ved Storvatnet?

Hvorfor blir folk så glade når de
får besøk fra noen i menigheten?

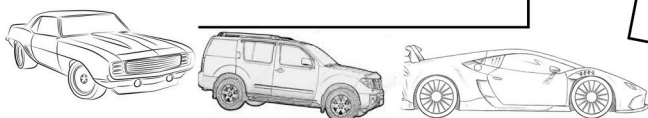

Hvorfor er det
ingen som har
ryddet litt inne
på toalettet?

Hvorfor må det
alltid være to
som skal telle
dagens kollekt?

Skal tro om menigheten har noen
sjåførere/biler som kan kjøre oss
som trenger transport til kirka?

Kanskje DU er en av dem som kan stille opp en gang iblant? Eller sitter du på gode ideer for menighetens dugnads-arbeid? Uansett hva du nå tenker du kan bidra med, så tar du kontakt med Marie Davidsen (92235823) eller Jorid Landrø (99438622) og melder hva du kan tenke deg å gjøre for din lokale menighet - om det er i Agdenes, Ingdal eller Lensvik, om det er på kort sikt, eller for et lengre frivillig-engasjement. Når flere gjør jobben, blir det iallfall mindre å gjøre på dem som alltid stiller opp!

Kveldstanker

Helga Hugdal Ødum

Kong Harald: "Alle trenger litt ekstra vennlighet i denne tiden".

Vår kjære konge har flere ganger vist at han ikke er redd for å sette ord på det som er vanskelig. Han er ikke redd for de hudløse følelser og tårevåte øyne. Det var han heller ikke da han talte til oss alle på TV nylig. Han "besøkte oss" etter at Alvoret i koronasituasjonen hadde skylt innover landet og inn i alle heimer og etterlatt oss med en følelse av uvirkelighet.

"Uvissheten gjør oss sårbare.

Alvoret gjør oss engstelige. Den nye hverdagen kan gi oss en følelse av avmakt. Norge er rammet sammen med hele resten av verden", sa han. "Mine tanker og bønner er hos dere alle nå", sa kongen vår, og nevnte oss alle: Helsepersonell og alle som ivaretar viktige samfunnsfunksjoner, alle som opplever økonomiske tap og frykt for framtida, "alle barna – som kanskje er spesielt engstelige nå – og som vi må ta ekstra godt vare på", alle som føler på ensomhet nå når fellesskap er tatt ifra oss. Og så avsluttet han, nært og sant: "Til slutt vil jeg minne om at alle trenger litt ekstra vennlighet i denne tiden. Sammen står vi i dette. Og sammen skal vi klare

å komme gjennom det som ligger foran oss."

Vi må være ærlige på at vi ikke helt vet hva som ligger foran. Vårt land og resten av verden er plutselig i en situasjon som vi aldri har forestilt oss. Og den griper langt inn i dagsrytme og vaner, planer og ønsker. Men sånn er det, og det må vi greie, hver især. Vi kan ikke spøke bort eller bagatellisere bort Alvoret. Ordet dugnad blir brukt hver dag, og dette **er** en dugnad. Vi må alle gjøre vårt, til beste for oss alle, og spesielt med tanke på de mest sårbare i denne sammenhengen. "Hvem er heltene nå?" spør Åste Dokka (Vårt Land, 16.mars 2020). Og hun svarer blant annet at det er "hvert barnehgebarn som tålmodig gnir seg inn med såpe – den gamle som må bli hjemme fra eldretreffet – hun som avlyser 40-årsdagen sin". Og vi kan legge til at det er alle som gjør sitt beste for at dette skal gå så bra som mulig. Alle som tålmodig finner seg i de uvante forhold og de store begrensninger. Alle som gjør daglige, gode valg for at dagslys, litt mosjon og litt adspredelse skal få hjelpe både søvnen og psyken. Heltene er alle som sprer lys og

oppmuntring på de måter som er mulig, og "lever ut seg sjøv som ei bru for andre" (Gerd G. Saues uttrykk). Helter er også alle som tar imot andres omsorg og er ærlige på at "dette gjorde godt akkurat nå". Jeg skulle ønske at jeg hadde et snipp-snapp-snute-budskap å komme med. En forsikring om at alt vil gli over og at livet vil bli helt strålende for oss alle om kort tid. Men livet på jorda er ikke alltid sånn, det vet vi litt om. Og vi vet at noen allerede opplever fortvilelse, sorg og adskillelse. "Livet er ikke et regnskap i balanse" (Birger Norman). Jeg ber om at alle må få oppleve mye varme og omsorg i denne tida, og få oppleve noen å lene seg inntil, (selv om det kanskje ikke kan skje fysisk). Personlig hviler jeg i at både kongen og den himmelske Kongen ber for oss (Hebr.7, 25). Vi er ikke overlatt til oss selv, heller ikke de dagene det kan virke sånn.

*Til deg, Herre, tar jeg min tilflukt.
Vær meg et fjell jeg kan fly til, en festning
hvor jeg finner frelse.
Du er jo mitt berg og min borg.*

Salme 71, 1 og 3.

*Vær ikke redd, for jeg er med deg.
Se deg ikke rådvill omkring, for jeg er din Gud!
Jeg gjør deg sterk og hjelper deg,
ja, holder deg oppe med min frelserhånd.*

Jesaja 41, 10.

Min salme

Denne gang har vi tatt en liten prat med Alida Røstvik i Lensvik. Selv om det er 90-årsdag i disse dager, tar hun rolig og gjestfritt imot. Vi får en lang og god prat, og får også svar på noen spørsmål rundt Alidas oppvekst i Namsskogan.

-Ja, vi var tre søsken. Vi vokste opp i en kristen heim. Far grunnla Misjonssambands-forening i heimbygda. Det kristne grunnlaget har fulgt meg hele livet.

Far var småbruker, og hadde også skog. Vi fikk tidlig lære å arbeide, ja. Og det har jeg virkelig satt pris på. Da jeg var sju-åtte år, fikk jeg ansvar for buskapen. Det var som regel tre uker om sommeren at vi måtte gjete om natta.

-Om natta?

-Ja, buskapen var inne om dagene på grunn av innsektene. Om natta kunne de være ute. Vi fikk virkelig lære ansvar. Noen ganger var vi to jenter som gjette sammen – vi hadde ansvar for hver vår buskap.

-Var du ikke redd?

-Nei, jeg var ikke det. Men det var selvfølgelig ikke noe trivelig med tordenvær, for da fikk vi ikke sitte under trærne. Jeg tror barneåra la grunnlaget for min kjærlighet til naturen.

Alida er fortsatt mye ute. Hver dag, så sant det er mulig.

-Når kom du til Lensvika?

-Vi kom flyttende hit fra Porsgrunn i 1957. Arvid, mannen min (fra Hemne) fikk tilbud om jobb som driftsassistent på Kraftlaget. Han ble bestyrer etterhvert og arbeidet her resten av sitt yrkesaktive liv. Vi bodde også i Mo i Rana er periode, før Porsgrunn.

Alida sitter med Sangboken oppslått i fanget mens vi snakker. Og endelig spør jeg om hun har en salme hun er ekstra glad i.

-Ja! "Navnet Jesus blekner aldri, Tæres ei av tidens tann". Hva annet er det som aldri forandres? Dette er gyldig til alle tider. Det fins ikke noe alternativ til Jesus. "Ved det navnet fant jeg frelse, Intet annet frelse kan". Navnet Jesus har **holdt**. Det har holdt både i sorg

og smerte. "Midt i nattens mørke blinker Som et fyrlys Jesu navn". Alida leser setning etter setning fra sangen.

-Ja, dette er **gave**. Gave gitt oss av Gud. Det er viktig at vi går inn i dette og ser hva "pakken fra Gud" inneholder. Jeg husker mor sa da far døde: "Det holder, det vi har trodd på". Jeg kan si det samme: Det holder i alle slags dager. Jeg er så gammel nå at jeg kan si det med frimodighet: Det har holdt! Gud er den som gir "framtid og håp".

Vi takker for praten og gratulerer med den store dag.

Helga H.

"Navnet Jesus blekner aldri"

Navnet Jesus blekner aldri,

Tæres ei av tidens tann.

Navnet Jesus, det er evig,

Ingen det utslette kan.

Det har bud til unge, gamle,

Skyter stadig friske skudd.

Det har evnen til å samle

Alle sjeler inn til Gud.

Ref.

Navnet Jesus må jeg elske,

Det har satt min sjel i brann.

Ved det navnet fant jeg frelse,

Intet annet frelse kan.

Jesu navn! Hvor skjønt det klinger,

La det runge over jord!

Intet annet verden bringer

Håp og trøst som dette ord.

For det navn må hatet vike,

For det navn må ondskap fly.

Ved det navn skal rettferds rike

Skyte friske skudd på ny.

Midt i nattens mørke blinker

Som et fyrlys Jesu navn,

Og hver hjelpløs seiler vinker

Inn til frelsens trygge havn.

Og når solen mer ei skinner,

Jesu navn, det lyser enn.

Da den frelste skare synger

Høyt dets pris i himmelen!

David Welander, 1923.

Visste du at....

.....Martin Knutsen Sterten, Edv. Utnes og Johs. Landrø fikk stor anerkjennelse fra Trøndelag Myrselskap for godt utført nydyrkningsarbeide i årene 1910-1916?

Kilde: Dagsposten 19.8.1923

.....det ble bygd et lite kraftverk ved elva i Terningen i årene 1951/1952? Det skaffet lys til Terningen og Moldtua. Mye av arbeidet ble utført som dugnad av grendafolket.

Kolde: Nidaros 30.10.1954

.....jordbær dyrker Petter P. Åsmul i jordbærsesongen 1952 fant to praktfulle «jordgubbar» den ene veide 40 gram, den andre 35 gram. Bærene ble utstilt i Nidaros avis sine ekspedisjonsvinduer?

Kilde: Nidaros 20.8.1952

.....«gamle Agdenes» ble utskilt fra Ørland kommune den 28. november 1895? Det første kommunebudsjett i 1896 var på kr. 4 500,- samme år som Johan Bjørgan, Imsterfjorden, ble innvalgt i herredsstyret, der han satt i 24 år, de siste 20 år som ordfører.

Kilde: Nidaros 1.8.1919

.....den 28. november 1904 holdtes det første konstituerende møte i det nye Lensvik herred hos Ole J Indergård på Leiringen, der bygdas første ordfører ble valgt? (Agdenes kommunes siste ordfører bor tilfeldigvis også der!)

Kilde: Nidaros 17.2.1926

Agdenes historielag
Joar Tøndel

MYE FINT Å VÆRE MED PÅ

Hamnahaugen Helse- og Velferdssenter:

Andaktene på Hamnahaugen Helse- og Velferdssenter starter kl. 16.30 og på Omsorgsboligene kl. 17.15.

Andaktene 24/3 og 21/4 går ut grunnet korona-situasjonen.

Tirsdag 19. mai Andakt ved Lars Sperre

Tirsdag 16. juni Andakt ved vikar Jarle Danielsen spiller ved alle andaktene

Tirsdagstreff på Mølnahaugen trygdeboliger

Sosialt samvær med andakt, sang, utlodning og bevertning.

Andaktene 31/3 og 28/4 går ut i kampen mot koronasmitte.

Tirsdag 26. mai kl. 17: Andakt ved sokneprest Lars Sperre.

Marit Johanne Selbæk spiller ved alle andaktene.

NMS

NMS PÅ LENSVIK BEDEHUS

Misjonstreffa er utsatt inntil videre.

2. juni PÅ VASSBYGDENS BEDEHUS

BØNN

hos Aud Landrø første torsdag i måneden kl. 18 -19. Arr: Agdenes menighet

Hjertelig takk for all vennlig deltagelse, blomsterhilsener og minnegaver ved Astrid Lovise Strands bortgang og begravelse.

Familien

Hjertelig takk for vennlig deltakelse, blomster og minnegaver til Hjemmesykepleien i Agdenes, i anledning vår kjære Elisabeth Selnes sin bortgang.

Olav

Eli Oddbjørg og Kristoffer med familie Ingrid og Lars med familie

Hjertelig takk for all omtanke, blomster og hilsener i forbindelse med Lilly Nergaards bortgang. En spesiell stor takk rettes til ansatte ved Omsorgsboligen, Agdenes Sykehjem og Hjemmetjenesten for all pleie og omsorg i de drøyt 9 årene Lilly bodde ved boligene. Tusen takk for minnegaven til Blomsterfondet ved Ingdalen Kirke.

Ragna Elisabeth, Tormod, Liv og Geir med familier.

Agdenes sokn takker hjerteligst familien for minnegaven på kr 13 980,- gitt til Ingdalen kirkes blomsterfond i forbindelse med Lilly Nergaards begravelse torsdag 30. januar.

Agdenes sokn takker hjerteligst familien for minnegaven på kr 9 440,- gitt til Agdenes kirke i forbindelse med Astrid Lovise Strands begravelse fredag 17. januar.

døde

VI MINNES VÅRE MEDVANDRERE SOM NYLIG HAR GÅTT BORT

Agdenes kirke

Sissel Smistad

Død 20.12.19 (f. 1962)

Astrid Lovise Strand

Død 08.01.20 (f. 1942)

Borgny Alise Jørrestol

Død 08.03.20 (f. 1935)

Lensvik kirke

Elisabeth Selnes

Død 03.12.19 (f. 1932)

Kari Berg

Død 23.12.19 (f. 1929)

Ingdalen kirke

Lilly Nergaard

Død 21.01.20 (f. 1917)

vigde

VI BER FOR DEM SOM HAR LOVET Å ELSKE OG ÆRE HVERANDRE TIL DØDEN SKILLER DEM AT, OG SOM DRØMMER OM ET GODT SAMLIV

Agdenes kirke

25.01.20

Monica Rødsten & Lars Landrø

ETTERLYSNING

I forbindelse med arkivering, viser det seg at Agdenes menighetsblad nr.2-2008 mangler på kirkekontoret.

Hvis det er noen som har et eksemplar, vil vi gjerne låne det så vi kan ta en kopi, og dermed få et komplett arkiv av menighetsbladet.

Dersom du skulle ha dette bladet, håper vi du tar kontakt med kirkekontoret.

Johan L. Mosdal

Fra biblioteket

Vi går spennende tider i møte på biblioteket i Lensvika. Skolen skal rives og bygges opp på nytt, men der blir det ikke plass til folkebiblioteket. Det er planen at det skal flyttes til rådhuset, men der vil heller ikke lokaler være klare. Så fra midten av mai og noen måneder framover vil biblioteket være pakket i kasser. **Det vil finnes på Lysheim!** Og jeg vil ha et kontor på rådhuset hvor jeg kan formidle fjernlån og kanskje leite opp hvis det er spørsmål etter noe spesielt. Barne- og ungdomsbøker vil være på de stedene skolen blir plassert.

Så nå har jeg en invitasjon/oppfordring til brukere og ikke-brukere av biblioteket:

Lån så mye dere vil før midten av mai så sant det er åpent!! Og dere trenger ikke tenke på tilbakelevering før biblioteket er på plass på rådhuset.

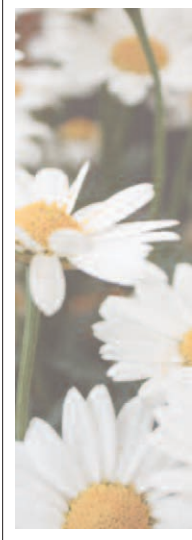
Spør gjerne om alt dere lurer på!

Telefon: 72492285 (Lensvik), 72492274 (Lysheim) og 90049873 (mobil)

E-post: hovedbibliotek@agdenes.kommune.no eller

Anne.Aadland@orkland.kommune.no

Hilsen Anne Sødal Aadland på biblioteket.

Begravelsesbyrået Høivik

Kontor: Dikesvn. 1
(Fannremsmoen) www.byaethoivik.no

- Begravelser – Kremasjoner
- Båretransport – inn – utland
- Minnesamvær
- Gravsteiner – Navnetilføyer

VIRKE
GRAVFERD

KVALTET – SERVICE
DØGNVAKT 72 48 50 60
415 40 799 - 900 14 012

LANG ERFARING i å bistå pårørende ved dødsfall

ORKDAL
begravelsesbyrå

post@orkdal-begravelsesbyra.no
www.orkdal-begravelsesbyra.no

VAKTTELEFON
72 48 56 41

AGDENES MENIGHET

AGDENES MENIGHET
Menighetens kontor finner du i Rådhuset. Se kontortider nedenfor.

Menighetsrådets kontonummer
4270.30.16671. Dette kontonummeret benyttes både til innbetaling til blomsterfondene og til kirkene. En kan også benytte Vipps#115451 - Agdenes sokn.

PREST Lars Sperre
Tlf. 995 99 765
ls776@kirken.no
Kontortid: onsdag og torsdag 10.00-14.00

Henvendelser dåp og vigsel
Ønsker du å melde dåp, eller ønsker samtale vedr planlagt vielse? Ta kontakt med Orkland kirkekontor på telefon 72 47 97 50 eller via hjemmesiden www.kirken.no/orkland

KIRKEVERGE Silje Ysland
K.tid: mandag og torsdag 10.00-14.00
Mobil: 909 83 381
sy776@kirken.no

Gravferd eller bisettelse
I forbindelse med dødsfall og begravelse, ta kontakt med begravelsesbyrå eller med servicetelefon vakthavende prest på mobil 928 44 481 eller Orkland kirkekontor på telefon 72 47 97 50.

KIRKETJENER og MENIGHETSPEDAGOG Marit J. Selbæk
ms934@kirken.no

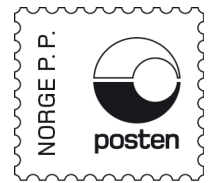
Menighetsrådet
Det sittende menighetsrådet ble valgt i 2019. Leder: Lars Birger Aadland Tlf. 918 09 643.
Epost: larsbirg@online.no
Nestleder: Sissel Karlsen Tlf. 988 55 160
Epost: sisskasi@hotmail.com

Etter en omfattende sammenslåingsprosess, som har pågått over flere år, er vi nå stor-kommunen Orkland med ca. 18 000 innbyggere. Sammenslåingen har ført til store endringer for de fire involverte kommunene og de fire kirkelige fellestrådene fra Agdenes, Meldal, Orkdal og Snillfjord. De største endringene er det kanskje Snillfjord som har vært igjennom. Tidligere Snillfjord som nå er delt i tre. Før var det én kirke og tre gravplasser i Snillfjord. Oppdelingen førte til at Snillfjord kirke og gravplassen på Krokstadøra inngår i Orkland, gravplassen på Rottem inngår mot Hitra, og Venn gravplass inngår i nye Heim. Oppdelingen av Snillfjord kan ha ført til at innbyggere i Orkland kommune har gravplassen i en annen kommune som sin gravplass for familie, slekt og venner (Venn gravplass eller Rottem). Det er besluttet at ingen som bor i tidligere Snillfjord, skal måtte betale for «utenbygds» gravlegging ved gravlegging på noen av de tre gravplassene i "gamle" Snillfjord.

Det er kirkelig fellestråd i kommunen som har gravplassforvaltningen. Det er ihht. gravferdslovens hovedmodell, men gravferdsloven åpner også for at fellestrådet kan overdra dette ansvaret til kommunen. I tidligere Agdenes så er det kommunen som står for gravlegging, men det er Orkland kirkelige fellestråd som er ansvarlig for samtlige gravplasser i kommunen. Driften reguleres av gravferdsloven og gravferdsforskriften. I tillegg er det egne vedtekter for gravplassene i Orkland. Disse er å finne på hjemmesiden www.kirken.no/orkland

Gravferdsloven understreker at gravlegging skal skje med respekt for avdødes livssyn. Dette betyr at alle har krav på en likeverdig behandling uavhengig av hvilket tros- eller livssynsamfunn de tilhører. Mange har et spesielt forhold til gravplassen. Her kan man stille graver, gå rundt i egne tanker eller sammen med noen, slappe av på en benk og finne roen. For noen er dette med på å bearbeide sorg og savn. Derfor er det også viktig at gravplassen holdes i orden. Hvert år er det kirkegårdsdugnader ved alle kirkene, hvor mange stiller opp for raking og stell. Dette er noe vi setter stor pris på og er meget takknemlige for. Orkland kirkelige fellestråd drifter gravplassene, og er gravferdsmyndighet for hele kommunens befolkning. De tjenestene som kirkelig fellestråd tilbyr alle innbyggere omfatter kiste-gravlegging, urnenedsettelse, gravregister, feste av graver, mv. Mer vedr. gravferd er å lese på hjemmesiden www.kirken.no/orkland

Mvh. Silje Ysland, kirkeverge i Orkland

Returadresse:
7316 Lensvik

Agdenes

Lensvik

Ingdalen

Velkommen til gudstjeneste

Alle gudstjenester fram til 17. mai er avlyst for å begrense koronasmitte. I slike tider prøver vi å finne nye løsninger. Flere la merke til at det på lørdag 21. mars ble lagt ut gudstjeneste fra Ingdalen kirke på nettet, der bare Marit Johanne Selbæk og Lars Sperre deltok. De kommende helgene er det planlagt å legge ut flere slike som erstatning for ordinære gudstjenester. Se Agdenes menighets facebookside der dette legges ut, i tillegg til at du der kan finne annen fortløpende informasjon om det som evt. skjer i menigheten. En vil også finne noe informasjon i Avisa Sør-Trøndelag. Konfirmasjonene er foreløpig utsatt til september.

17. mai, Grunnlovsdag

Tekst: Salme 127:1-3.

Lensvik kirke kl. 10.30:

Gudstjeneste ved Lars Sperre.

Takkoffer til Norsk kirke i utlandet.

31 mai, Pinsedag

Tekst: Johannes 20:19-23.

Ingdalen kirke kl. 11:

Høytidsgudstjeneste ved Lars

Sperre.

Takkoffer til Det norske

misjonsselskap.

14. juni, 2. søndag i treenighetstiden

Tekst: Matteus 3:11-12.

Fjølåsen kl. 12: Friluftsgudstjeneste ved Lars Birger Aadland.

Ta med niste, grillmat og kaffe.

21. juni, 3. søndag i treenighetstiden

Tekst: Lukas 14:15-24.

Lensvik kirke kl. 11: Gudstjeneste ved vikar.

Takkoffer til Mjuklia leirsted.

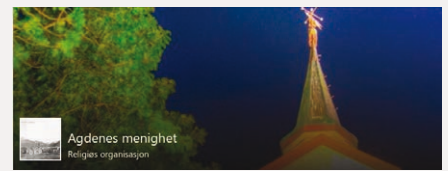
Dugnad for menighetsbladet

Vi oppfordres til mye dugnad i disse spesielle tider for landet. Redaksjonen for menighetsbladet hadde tidlig bestemt at vi ville spørre leserne om en ekstra håndrekning i dette nummer av bladet. Tilbakemeldingene gjør at vi vil forsøke å beholde vårt eget menighetsblad for Agdenes. Vi som har ansvaret, har hele tida gjort alt som ulønna innsats. Dersom du setter pris på bladet, må du gjerne bli med på "dugnden" og støtte utgivelsene med noen kroner (se vedlagte giro). Vi er takknemlige for alle bidrag, store som små. HHØ

Hjemmeside Orkland kirkelige fellesråd:

<https://kirken.no/orkland>

Følg Agdenes menighet på Facebook

Søvassli

Ungdomssenter og leirskole

Leir, leirskole, foreningshelger,
selskapslokale.
www.sovassli.no

Elveseter Begravelsesbyrå

Lyngv. 3, 7088 Heimdal

Tlf. 72 84 50 80

Vi ordner alt
ved begravelser.
Alltid til tjeneste.